# Advent - Primer diumenge



Per FrancescX el dl., 24/11/2025 - 00:00

Is 2,1-5
Rm 13,11-14a
Mt 24,37-44

**Nou advent**

Avui iniciem el temps d'advent, com el vam iniciar l'any passat per aquestes dates. Però això no és el mateix. Ha passat un any. I no és, per tant, el mateix. És un nou any. Jo no soc del tot el mateix. El dia a dia ens va canviant conscientment o inconscient. I això em compromet a viure la meva vida d'acord amb els diversos moments que van transcorrent i les diverses circumstàncies que vaig vivint.

D'aquí que l'advent que comença no ha de ser per a mi, un advent més. És l'advent present. L'únic real per a mi. Per això he de disposar-me a viure'l amb realisme. És l'actitud a què avui sant Pau ens ha convidat a fer-ho. “Germans, siguem conscients dels moments que vivim”-

**Amb bons desigs**

I ens insisteix que despertem davant el qui ens porta la salvació, el qui hem de trobar a l'estable de Betlem enmig de cants amb desigs de pau, amb desigs, com ens ha dit Isaïes a la primera lectura, que les armes amb què, encara avui, s'amenacen i ataquen els humans, es converteixin en arades, que cultivin la terra, que donin feina, i que, amb ell, es reconegui la dignitat de tots els éssers humans, que els proporcioni l’aliment per viure en pau, perfectament reconciliats i solidaris.

També Isaïes, a la primera lectura, ens ha convidat a pujar a la casa del Senyor, perquè Ell amb la seva paraula ens instrueixi sobre el camí a recórrer. Nosaltres ens trobem a casa seva, i al llarg dels diumenges anirem escoltant la seva paraula a través d'Isaïes, de Joan Baptista, de Maria i Josep. Ells il·luminaran el camí, el meu camí a recórrer per arribar a l'estable de Betlem.

**Amb bon ànim**

I el bon desig que el mateix Jesús, amb l'aliment del seu pa, ens infongui l'ànim, la decisió i el coratge necessari per superar els obstacles, que ens enfosqueixen la mirada i ens endureixen el cor, que ens dificulten, ens impedeixen trobar-lo i reconèixer-lo a la nostra vida i al nostre entorn present.

No ens deixem enlluernar pels intensos i enganyosos llums consumistes, que anticipadament tant brillen aquests dies, però que són incapaços de satisfer els nostres egoistes desitjos i d’infondre profund benestar.

El meu profund benestar es dona quan ho puc compartir amb els altres, especialment amb aquells que els sembla inabastable. Intentar arribar-hi, és viure el meu advent present. Arribar-hi, en major o menor mesura, és viure el Nadal.

Disposem-nos ja, des d'avui mateix!

Fotografia: Jaume Casassas

ETIQUETES
NOVETAT REALISME COMPARTIR PAU